

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย เรื่อง ไตรยางศ์และการผันวรรณยุกต์ โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะไตรยางศ์และการผันอักษร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา

ผู้วิจัย นางสาวธนภรณ์ เสง้อักษร

ปีที่ทำการวิจัย 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ไตรยางศ์และการผันวรรณยุกต์ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องไตรยางศ์และการผันวรรณยุกต์หลังใช้ชุดแบบฝึกทักษะ กับเกณฑ์ร้อยละ 60 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประจำปีการศึกษา 2565 โรงเรียนอนุบาลสงขลา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จำนวน 4 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ไตรยางศ์และการผันวรรณยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ได้แก่ 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 1 เรื่อง พยัญชนะไตรยางศ์ 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 2 เรื่อง คำเป็น คำตาย 1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ ชั่วโมงที่ 3 เรื่อง การผันอักษร 2. นวัตกรรมที่เลือกใช้ จำนวน 1 ชุด/กิจกรรม ได้แก่ ชุดแบบฝึกทักษะไตรยางศ์และการผันอักษร 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ไตรยางศ์และการผันวรรณยุกต์เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ไตรยางศ์และการผันวรรณยุกต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งใช้สำหรับทดสอบนักเรียนหลังใช้ชุดแบบฝึกทักษะเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ การวิเคราะห์ข้อมูล ทำได้โดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. หลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 เมื่อพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 4 คน
2. ก่อนเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะ นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 12 คะแนน คะแนนต่ำสุด 5 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 8 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2.94 และหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะ นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 20 คะแนน คะแนนต่ำสุด 15 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 17 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2.16 แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน